

Goed Nieuwsbrief

Nr. 136

Kerst 2025

De Goed Nieuwsbrief is een uitgave van Roelof Tichelaar en heeft als doelstelling:

- de verspreiding van christelijke spiritualiteit
- het informeren over geestelijke hulpverlening en weerbaarheid
- het aankondigen van nieuwe ontwikkelingen, lezingen en boeken

Voor meer informatie op internet: www.roeloftichelaar.nl en www.weerbaarheidstrainer.nl

Instagram: www.instagram.com/roeloftichelaar

Heb je de Goed Nieuwsbrief van iemand anders doorgestuurd gekregen en wil je deze in de toekomst ook zelf ontvangen, of stel je de ontvangst niet langer op prijs, stuur dan een e-mail naar: info@roeloftichelaar.nl.

Je kunt ook schrijven naar: Roelof Tichelaar, Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen.

En bellen mag natuurlijk ook: (0528) 320701.

Het overnemen van de inhoud mag, maar dan graag met bronvermelding. Ken je mensen die mogelijk geïnteresseerd zijn in deze Goed Nieuwsbrief, stuur hem gerust door!

Alle eerder verschenen edities van de Goed Nieuwsbrief zijn te vinden op www.roeloftichelaar.nl

De Goed Nieuwsbrief is en blijft natuurlijk gratis. Een **vrijwillige donatie** is echter welkom. Dat kan op bankrekeningnummer (IBAN:) **NL28INGB0749790989** (BIC: INGBNL2A) t.n.v. R. Tichelaar te Hoogeveen, onder vermelding van 'gift'.

Inhoud:

Beste mensen	2
Kerst: we moeten het blijven vieren	2
Gebed	6

Beste mensen

Van harte welkom in deze Kersteditie, waarin ik uiteraard stilsta bij dat bijzondere feest dat we ieder jaar kunnen vieren.

Hoewel: veel Nederlanders blijken druk te voelen om 'leuk en gezellig te doen' tijdens Kerst. Voor hen is het dus niet zo'n feest. En voor anderen, degenen die met Kerst alleen zitten, is het een kwelling die hun eenzaamheid alleen maar accentueert.

Voor veel mensen gaat het met Kerst vooral om het samenzijn, de gezelligheid en lekker eten. Niets mis mee, maar ik vind het jammer dat steeds minder mensen echt stilstaan bij wat Kerst eigenlijk inhoudt.

De betekenis van Kerst lijkt steeds meer uit ons bewustzijn te verdwijnen.

Met Kerst staan we stil bij de geboorte van Jezus Christus op aarde. Hij daalde vrijwillig af naar de aarde, niet alleen om de waarheid te verkondigen, maar ook om de verlossing te brengen. Dat dit alleen mogelijk was door de weg aan het kruis te gaan, is voor sommigen moeilijk te aanvaarden. Waarom moest Hij hier geboren worden en stond het van tevoren overduidelijk vast wat Hem te wachten stond? Want dit hebben profeten honderden jaren voor Zijn komst al voorspeld. Zijn komst, leven en dood op aarde luidden een geheel nieuw tijdperk in. Het is goed daarbij stil te staan, ieder jaar weer.

Ik wens je veel leesplezier en inspiratie toe en vooral fijne en gezegende Kerstdagen.

Roelof Tichelaar

Kerst: we moeten het blijven vieren

De Hogeschool Utrecht noemt christelijke feestdagen als Kerst en Pasen niet meer bij naam in het jaarrooster. De algemene term 'feestdag' is namelijk 'inclusiever', vindt de onderwijsinstelling. (*Bron: RTV Utrecht*)

Ik vind dit een zorgelijke ontwikkeling. Kerst hoort niet alleen bij de Nederlandse cultuur, maar is ook één van de belangrijkste christelijke feesten die we kennen.

De teloorgang van het bewustzijn wat Kerst nu eigenlijk betekent, is overigens al jaren gaande. Dit geldt ook voor het christelijk geloof in algemene zin: In 175 jaar tijd is het deel van de bevolking dat geen geloof aanhangt gestegen van vrijwel nul naar 58 procent. In 1849 was Nederland bijna helemaal christelijk: 56 procent protestant en 38 procent Rooms-Katholiek. In 2023 was dat gedaald naar 13 en 17 procent. (*Bron: CBS*)

Geloof en kerkgang zijn overigens wel twee verschillende zaken. Daarom is het aantal mensen dat lid is van een kerk niet representatief voor het aantal mensen dat in God gelooft. Veel mensen zijn hun heil immers buiten de kerk gaan zoeken, waar goede redenen voor zijn. Het kerkelijk geloof is in de loop der tijd vertroebeld geraakt; een aantal belangrijke waarheden zijn eruit verdwenen en allerlei menselijke dogma's zijn toegevoegd.

Zo zijn kritische onderzoekers het er wel over eens dat Jezus niet op 25 december is geboren. Die datum is pas veel later vastgesteld, namelijk in het jaar 336 door de Romeinse keizer Constantijn. Op 25 december was het feest van Saturnus, de zonnewende, de 'onoverwinnelijke zon'. De New Catholic Encyclopedia zegt: *"De datum 25 december komt niet overeen met Christus' geboorte maar met het feest van de Natalis Solis Invicti, het Romeinse zonnefeest ten tijde van de zonnewende."*

Hoewel deze datum door Constantijn is gekozen en samenvalt met de zonnewende, kunnen we hier wel een mooie symboliek in ontdekken. In de donkerste tijd van het jaar breekt het licht immers weer door; de zon kan zo symbool zijn voor Christus. Hij is immers het Licht der wereld dat op aarde is geboren.

Maar wie is Christus nu eigenlijk? En hoe verhoudt Hij zich tot God, tot de heilige Geest, tot de engelen en tot ons? In mijn boek *'De geboorte van de heilige Geest' (1)* heb ik het als volgt verwoord:

In de heilige Geest zijn God en Christus aanwezig. Dit is iets wat ons menselijk verstand te boven gaat en altijd voor een deel een mysterie voor ons zal blijven, omdat het de aardse dimensie, waarmee we vertrouwd zijn, overstijgt. De volgende metafoor werd mij in een geïnspireerde boodschap verteld:

'Er is een eenheid tussen God de Vader, Christus de Zoon en de heilige Geest én de heilige geestenwereld.

In de heilige Geest heeft God Zijn Licht buiten Zichzelf geplaatst, het stroomt voort uit Hem zoals een rivier aan een bron ontspringt. Het water is de heilige Geest, de hoofdstroom van de rivier krijgt vorm door de bedding. Dat is Christus. En aan de hoofdstroom ontspringen kleinere zijstromen: de heilige geesten.

Het leven van de Oerbron, God, is aanwezig in de Zoon. En in geringere vorm ook in de zijstromen van de rivier. Want het leven van de heilige Geest is in alles aanwezig.

Daarom is God Zelf in de heilige Geest aanwezig en heeft Hij vorm gekregen in de Zoon, die Hem vertegenwoordigt. En alle zijstromen zijn één met de hoofdstroom, zoals alle heilige

geesten met Christus verbonden zijn. Met elkaar vormt dit een eenheid, één groot geestelijk organisme.

De bron, de rivier, de zijstromen en het water zijn allen heilig en met elkaar verbonden. Het leven stroomt in elkaar over en vormt één geheel. Daarom is God niet strikt te scheiden van de Zoon, hoewel de bron iets anders is dan een rivier en de rivier zich onderscheidt van zijn vertakkingen.'

Hoewel er een diepe geestelijke eenheid is tussen God en Christus, zijn Zij niet dezelfde. De bron en de rivier onderscheiden zich immers ook van elkaar. Maar hetzelfde water uit de bron doorstroomt van oorsprong allen

Ooit behoorden wij allemaal tot de gemeenschap van heilige geesten, maar is er een blokkade in de stroom naar verschillende vertakkingen ontstaan, doordat Lucifer, de geest die in de hemelse hiërarchie onder Christus stond, tot hoogmoed verviel en zich tegen Christus keerde. Velen zijn in zijn val meegesleurd en op een gegeven moment is de stoffelijke kosmos geschapen als middel waarlangs de gevallen geesten omhoog gevoerd konden worden naar de hemel, hun oorspronkelijke thuis.

Maar omdat zij op grond van de eeuwige goddelijke wetten nog gevangen zaten in Lucifers macht (hij wordt na zijn val Satan genoemd), moest er een verlosser komen om hen daaruit te bevrijden. Bovendien zou het levende water van de heilige Geest de afgesneden vertakkingen van de rivier alleen dan weer kunnen bereiken: de heilige Geest zou weer in de harten van de gevallen geesten geboren kunnen worden.

Hiertoe moest Christus zelf als Jezus op aarde incarneren en alle aanvallen van Satan weerstaan. En na Zijn sterven aan het kruis zou Hij Satan kunnen overwinnen om hem zijn onbeperkte rechten over de misleide geesten af te nemen. Waarom was deze incarnatie noodzakelijk? In een geïnspireerde boodschap is hier het volgende over gezegd:

'De aarde staat in het middelpunt van alle geestelijke sferen. Daar vindt de grootste strijd tussen licht en duisternis plaats. Hier treffen beide uitersten elkaar. Satan heeft veel macht op aarde en een ieder die in een menselijk lichaam incarneert, staat daardoor bloot aan zijn macht. De goddelijke wet eiste dat Christus zich volledig aan Satan zou blootstellen, zodat Satan op grond van die wet hem op alle gebieden zou kunnen aanvallen. Alleen als Jezus dat zou kunnen weerstaan en trouw zou blijven aan Zijn opdracht, zou Hij na de aflegging van Zijn aardse lichaam de hel kunnen binnentreden om Satans onbeperkte rechten over de gevallen geesten af te nemen. Alleen zo kon Hij de brug slaan tussen het rijk van de duisternis en Gods Koninkrijk.

De goddelijke wet eist rechtvaardigheid en dat betekent ook dat het kwaad bepaalde rechten heeft. In principe was het zo dat alle gevallen geesten op grond van diezelfde wet Satan zouden blijven toebehoren. Daarom moest er een verlosser komen om hen uit die toestand te verlossen. En deze verlosser moest blootgesteld worden aan de macht van Satan om hem daarna te kunnen overwinnen. Dit kon niet anders.'

Het was dus nogal wat, wat Gods Zoon te wachten stond toen Hij op aarde incarneerde. En toch heeft Hij hier vanuit liefde en barmhartigheid bewust voor gekozen. Hij wist van tevoren welke zware weg hem wachtte.

Niet voor niets wordt Jezus 'de goede herder' genoemd die de kudde verliet om dat ene verloren schaap te redden. Zo is Jezus: Hij laat niemand vallen en is bereid om Zijn koninkrijk in de hemel achter te laten om op deze duistere aarde te incarneren en de verlossing te brengen.

En nee, Hij verloste ons niet van de aardse dood. Hij verloste ons van de *geestelijke* dood die ontstaan was door de blokkade in de geestelijke levensstroom van de heilige Geest, het Christusbewustzijn dat één met Hem is.

Tot de verlossing door Christus kon geen enkele door Satan misleide geest terugkeren in de hoogste hemel. Daartoe moest de verlosser geboren worden bij twee ouders die hier speciaal toe bestemd waren: Maria en Jozef. De herders speelden in deze gebeurtenis overigens een bijzondere rol. Hierover zegt de Bijbel het volgende:

En er waren herders in diezelfde streek, die zich ophielden in het open veld en 's nachts de wacht hielden over hun kudde. En zie, een engel van de Heere stond bij hen en de heerlijkheid van de Heere omscheen hen en zij werden zeer bevreesd. En de engel zei tegen hen: Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u geboren is de Zaligmaker, in de stad van David; Hij is Christus, de Heere. En dit zal voor u het teken zijn: u zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe. En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht, die God loofde en zei: Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

En het geschiedde, toen de engelen van hen weggegaan waren naar de hemel, dat de herders tegen elkaar zeiden: Laten wij dan naar Bethlehem gaan en dat woord zien dat er geschied is, dat de Heere ons bekendgemaakt heeft.

En zij gingen met haast en vonden Maria en Jozef, en het Kindje liggend in de kribbe.

Toen zij Het gezien hadden, maakten zij overal het woord bekend dat hun over dit Kind verteld was. En allen die het hoorden, verwonderden zich over wat door de herders tegen hen gezegd werd. Maar Maria bewaarde al deze woorden en overlegde die in haar hart.

En de herders keerden terug en zij verheerlijkten en loofden God om alles wat zij gehoord en gezien hadden, zoals tot hen gesproken was.

En toen acht dagen vervuld waren, en

men het Kind besnijden moest, werd Hem de naam Jezus gegeven, die genoemd was door de engel voordat Hij in de moederschoot ontvangen was. (*Lukas 2:8-21, HSV*)

De herders waren eenvoudige mensen van de laagste sociale klasse. Juist zij vernamen deze bijzondere boodschap van de engelen, de geestelijke boodschappers van God die speciaal voor deze gebeurtenis naar de aarde waren gekomen. Zij wisten dat dit een groot en allesbepalend moment in de geschiedenis van de mensheid was, hoewel de grote beproeving waar Jezus aan zou worden onderworpen, nog aanstaande was.

En dit is wat we vieren met Kerst: de geboorte van Gods Zoon die onze verlosser is. Dankzij Hem kunnen we door ons geloof de heilige Geest in ons hart vinden, die heilige Bron van Zijn waarin we vrede kunnen vinden en die ons geestelijk levend maakt en ons als een waterval doorlopend reinigt. Niet onze eigenmachtige inspanningen zijn hiertoe in staat: Hij heeft dit voor ons volbracht en het is aan ons of we dit geschenk willen aannemen of niet.

Maar hoe zou je zo'n geschenk kunnen laten liggen? Voor mij persoonlijk is dat ondenkbaar. En toch laat God ons hierin volkomen vrij: wil je de levende stroom van de heilige Geest in je hart ontvangen of kies je voor de vergeefse pogingen om dit leven in jezelf op te willen wekken?

Er zijn spirituele stromingen die de mensen proberen wijs te maken dat ze zelf verantwoordelijk zijn om ‘de Christusgeest of het Christusbewustzijn door eigen inspanning in hen geboren te laten worden’. Er wordt voorbij gegaan aan de verlossing die Christus bracht. Want het is een geschenk, het is genade. We hoeven het alleen maar aan te nemen.

Door de zondeval in de geestelijke wereld is de heilige Geest van ons afgesneden. Deze innerlijke Bron, dit Christusbewustzijn, kan dus nooit op eigen kracht opgewekt worden. Daartoe moeten we verbonden zijn met Christus die Zichzelf de wijnstok noemt, met Wie wij als ranken verbonden zijn. We hebben het geestelijk leven niet uit onszelf, maar dit komt door Hem. Christus heeft deze verbinding hersteld.

De heilige Geest wil vervolgens onze hele ziel doordringen, zodat we Zijn Licht in woord en daad verspreiden over de aarde. In die zin is de geboorte van Jezus Christus een afspiegeling van de geboorte van de heilige Geest in ons. Want door de heilige Geest wordt Christus in ons geboren; we zijn daardoor weer één met Hem en met God. Alleen het geloof kan ons hiertoe brengen, niet onze eigen pogingen om volmaakte mensen te worden.

Sommige geestelijk leraren spreken van wel ‘duizenden aardse levens die we nodig hebben om de Christusgeest in ons te verwerven’. Zij weten niet dat Jezus het al volbracht heeft en dat het aannemen van de verlossing in de kern een eenvoudige zaak is.

Is het daarom dat de eenvoudige herders zo’n prominente rol spelen in het Kerstverhaal? En is het daarom dat Jezus in een eenvoudige stal geboren is?

Ons hart is deze stal als we tot deemoed zijn gekomen: de bewuste nederigheid waarin we erkennen dat we verlossing nodig hebben en het zelf niet op eigen kracht kunnen. Daar is geen ruimte voor het hoogmoedige ego dat meent het allemaal zelf te kunnen volbrengen.

Als er iets is dat ik in dit leven geleerd heb, is dat ik onvolmaakt ben en verlossing nodig heb. Dat geschenk neem ik dan ook in dankbaarheid aan.

Dus: laten we Kerst vooral blijven vieren!

Gebed

*Lieve God,
In deze donkere tijd van het jaar sta ik stil
bij de geboorte van Uw Zoon Christus op aarde.
Hij, die speciaal voor ons naar de aarde kwam
om ons dat kostbare geschenk van Uw heilige Geest te brengen.
Want de heilige Geest is één met Christus en één met U.
Het is het levende Water dat mijn hart mag binnenstromen
en mij daar tot Bron mag zijn.
In alle eenvoud open ik mijn hart voor Uw Geest.
Ik open mijn hart voor Christus en voor U.
Wast U mij schoon vanbinnen en leid mij.
Want Uw Geest is een Licht op mijn pad.
Dank U wel daarvoor.
Amen.*